

зи предмети да приглежда, и таквизи предмети; които му направиха радостъ чудо. Понеже много нѣща, които ный сме навикнали равнодушно да глѣдаме привличахъ вниманиѣ-то на дѣтето и го обаявахъ.

То неможеше доволно да имъ се нагледа и нарадова, защото тѣхъ гледаше еднакъ лъскавъ пеперѹдъ, че кацнахъ на едно триандафелово листче. Таме глѣдаше едно малко шерено охливче, което глѣдъ престанваніето на дъжда вѣ се восткачило на данера на едно дърво. Гледаше дъждобныте капки като лъщахъ, подобни съ діамантитѣ, трѣпкахъ върхъ листобетѣ. Гледаше едно птиченце кацнало на едно клонче и пѣе сладничко; и легкомъ подфарка отъ едно дърво на друго.

На последокъ глѣда козитѣ на пѹщинака които слѣзвахъ за вечеръ отъ горскитѣ височинъ за да блѣзятъ у кошаритѣ си.